

Beseda ugankarjem.

Še z enim nasvetom naj stopim pred vas. Ne bom tajil, da so nekateri naši orehi precej trdi za vaše glave. Ali jih pa zato morate pustiti na miru? Vaša čast in vaš ponos zahtevata, da se jih lotite in da jim pridete do živega.

Prav zato bi vam nasvetoval, da si osnujete ugankarske krožke. Ni to taka umetnost, da bi jo ne mogli izvesti. Recimo, takole po štirje pet naročnikov iz ene vasi, po mestih iz ene ulice ali ceste, iz enega trga, pa bi se spravili skupaj na delo. Nikakor ne moremo zahtevati, da bi moral vsak vse znati, v krožku bo pa vsak nekaj pripomogel. Eden je namreč doma v zemljepisju, drugi je prijatelj slovnice, tretji se najrajši ukvarja z zgodovino, četrtega veseli prirodoslovje, peti dobro pozna razne pregovore... Vidite! Vsak bi s svojo znanostjo prišel na pomoč celemu krožku.

Samo to je vprašanje, kako bi si potem nagrado delili, če vas bo sreča pogledala skozi veliko okno. To se boste morali pa že vnaprej med seboj domeniti, da ne bo nazadnje prišla med vas tista grda spaka, ki se piše »Nevoščljivost« in je doma nekje iz »Peklenskega konca«.

Glavno pa je: Reševati morate uganke, zato, da si bistríte um; nagrada je postranska stvar.

Torej —? Samo skregati se nikar.

J. L.

Imena rešilcev zagonetk iz 1. številke se priobčijo v 3. številki, ker je prišla 1. štev. našim naročnikom kesneje v roko.